

A i B

Actio in Basilica

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever

18. 01. 2015 – 31. 01. 2015

Slovo na úvod

Svätý Pavol Prvý pustovník bol sám na púšti počas celého svojho života. Ku koncu svojho života sa stretáva so svätým Antonom Veľkým, ako o tom hovorí sv. Hieronym v svojom diele *Život svätého Pavla Prvého pustovníka*. Na krátky čas vytvárajú komunitu. My dnes nežijeme na púšti, ale v kláštoroch, ktoré sú prevažne v mestách. Nevedieme život v samote, ale v komunite. V dnešnom svete. S takým nádychom večnosti. Znakom večnosti. Zasvätený život v spoločenstve je predzvesťou a istým spôsobom sprítomením budúceho života. Je ohlasovaním zárodku a tajomstva života, keď sa ľudia „nebudú ženiť ani vydávať, ale budú ako Boží anjeli“ (Mt 22, 30). Rehoľníci a rehoľničky žijú svoje zasvätenie vo svete a v spojitosti so svetom a usilujú sa o to, aby tento život bol preniknutý duchom Evanjelia. Ich povolanie je predovšetkým výzvou na úplné obrátenie – metanoiou, a to znamená zriekanie sa seba samých a osobný život zameraný výlučne na Pána, aby Boh bol všetkým vo všetkých. Komunitný život je ohlasovaním života, ktorý príde... Ale komunitný život v zasvätenom spoločenstve má svoj základ v tomto konkrétnom živote súčasného sveta. Z toho vznikajú prípadné problémy. Presadzujúci sa individualizmus určuje náš dnešný život. Vzhľadom na okolitý svet jednotlivec vyžaduje všetky tie práva, ktoré pokladá za dôležité pre rozvoj a upevnenie svojho miesta v živote. Je známy slogan:

„Ži a nechaj žiť!“, ktorým sa chce vyjadriť potreba neobmedzovanej osobnej slobody. Dnes už vskutku nie sú bežné súžitia viacgeneračných rodín pod jednou strechou, ako to bolo pred mnohými rokmi. V podobnom prostredí sa osoby formovali akosi v predstihu pre ďalší spoločný život aj s patričnými a mnohokrát zásadnými obmedzeniami, ktoré takýto život vyžadoval. Takisto i duchovná atmosféra v spoločnosti viac napomáhala dôležité morálne predpoklady pre spoločný život. Takými predpokladmi je aj vernosť prijatým záväzkom, záväznosť vyslovenému sľubu, nerozlučnosť v partnerských – manželských zväzkoch... Všetko, čím žije súčasná spoločnosť, má svoj odraz v rehoľnom živote. Veď tí, ktorí do spoločenstiev zasväteného života vstupujú, sú spoluúčastníkmi diania vo svete.

Dnešný človek je na seba akosi citlivejší, chce viac slobody a menej je ochotný prispôbovať sa okolnostiam. Skôr si ich chce prispôbovať. Dnes sa viac staráme o to, čo nám prostredie môže ponúknuť, a keď človek zistí, že iná ponuka je výhodnejšia, je normálne, že prostredie zmení. Problém niekedy vzbudzuje aj fakt, že rehoľný život je určený doživotnými sľubmi, ktoré vylučujú možnú zmenu. Lenže čo, ak je dnes život chápaný práve ako možnosť k zmene? Ako keby sa následne predpokladali úvahy typu: A nebolo by možné prisľúbiť život v zasvätenom spoločenstve na niekoľko rokov, a potom skúsiť iné prostredie, obohatený minu-

lymi skúsenosťami? Aj tak sa dnes uvažuje, lebo prečo nepriznať, že i v Cirkvi stojíme pred mnohými vážnymi a náročnými otázkami, ktoré nám nastolujú konkrétne životné prípady. Možno hovoriť vzhľadom na Európu, hlavne západnú, aj o kríze rehoľného života. Azda stojíme na prahu hľadania hodnôt, ktoré by mali určiť život ľudí v dnešnej spoločnosti. Alebo stojíme na prahu opätovného potvrdenia tých hodnôt, ktoré vždy patrili k ľudstvu? Rozličné ťažkosti, ktoré vyplývajú zo znižovania sa počtu členov a diel, nemajú ani v najmenšom viesť k strate dôvery v evanjelióvu silu zasväteného života. Treba upozorniť na nemeniteľné poslanie, aké má plniť zasvätený život v rehoľnom spoločenstve sám osebe. Lebo kritériom nie je úspech a úspešnosť, teda neustále rozrastajúci sa počet členov v spoločenstve, ale skôr úsilie o ver-

nosť. Teda alarmujúcim prvkom nie je ani tak pokles kvantity, ale skôr by ním bola strata duchovnej vernosti voči Kristovi, ako aj strata duchovnej vernosti voči svojmu povolaniu a posolaniu – hlásaniu a žitiu radostnej zvesti.

Možno pripustiť, že práve doba, ktorú teraz žijeme, má ešte viac podnecovať zasvätené osoby odvážne ohlasovať vieru, a tak sa stávať viditeľným znakom prechodu zo smrti do života. A môžeme hľadiť do budúcnosti s dôverou, veď sme pod stálym vedením Božieho Ducha, ktorý cez spoločenstvá mužov a žien zasvätených Ježišovi Kristovi nanovo vyzýva „ľudí dnešnej doby, aby pozdvihli zrak hore, aby sa nedali zdrviť každodennosťou, ale aby sa nechali uchvátiť Bohom a evanjeliom jeho Syna“ (Vitaconsecrata 109).

O. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

Medailónik svätých

Sv. Tomáš Akvinský OP. Tento rehoľník, učiteľ Cirkvi, jeden z najväčších učencov stredoveku, narodil sa v šľachtickej rodine okolo r. 1225 (1226) v Roccasecca. Napriek nesúhlasu rodičov ako 18-ročný vstúpil do žobravého rádu dominikánov. Po štúdiách doma v Taliansku pokračoval v Kolíne a v Paríži. Po návrate do Talianska bol vyhľadávaným kazateľom dominikánskej rehole, duchovným poradcom a zastával dôležité posty u viacerých pápežov, pričom vo svojej výnimočnej pokore neprijal nijaké vyznačenie. Umeleckú plastiku, ktorá stvárňuje tohto najväčšieho teológa a filozofa západnej Cirkvi, si môžeme všimnúť aj na kazateľnici v našej bazilike. Práve jeho múdrosť, žičivosť a ochota pomôcť má veľkú zásluhu na potvr-

dení pavlínkeho rádu pápežom Urbanom IV. roku 1261. Na žiadosť tohto pápeža napísal viaceré piesne, modlitby a nádherné hymny k úcte Oltárnej sviatosti, ktoré poznáme a spievame dodnes, napr. Tantum ergo.

Svojimi spismi a kázaním dokázal, že viera a rozum nemusia byť v protiklade. Napriek svojej veľkej múdrosti bol pokorný, vždy skromný a priateľský. Charakterizovala ho veľká starostlivosť o to, čo robil, neustále úsilie o hľadanie Boha a pravdy, čnosti lásky, viery, nádeje, statočnosti, čistota, poslušnosť, pokoj, spravodlivosť. Jeho posledné slová určené jednému z prítomných mníchov sú určené aj nám dnes: „Ži stále pod okom a pohľadom Božím!“

J. Melková

Slovo do svedomia

S náročnosťou života rastie túžba po vnútornej modlitbe, ktorá umožňuje v hĺbke vlastnej duše stretnúť sa s Bohom.

Sv. Ján Pavol II.

Niekoľko slov pred referendumom

Referendum o rodine sa bude konať 7. februára 2015. Vyhlásil ho prezident republiky na podnet petície, ktorú podpísalo okolo 400 000 Slovákov. Určite čítate v novinách, počujete v rozhlase či vidíte v televízii rôzne názory na toto všeludové hlasovanie. Podľa môjho úsudku im ide predovšetkým o to, aby referendum bolo neplatné. Rôzne debaty vedú k tomu, aby ľudia zľahostajneli, zneisteli a referenda sa nezúčastnili.

Teda o čom to vlastne všetko je?

Rôzne skupiny sa pokúšajú charakterizovať manželstvo akýmsi termínom spolužitia. No v tomto referende sa nám naskytá šanca poukázať na možné nebezpečenstvo týchto moderných liberálnych snáh, ktoré sa snažia svoje myšlienky presadiť do zákonov. A je to aj šanca dať správny smer budúcemu vývoju spoločnosti, v ktorej by mali žiť naše deti. Pomôžem si teda Katechizmom Katolíckej cirkvi pre mladých, ktorý je známy pod názvom YOUCAT.

Otázky v Katechizme:

Aké postavenie v Božom pláne má rodina?

Muž a žena spojení v manželstve vytvárajú spolu so svojimi deťmi rodinu. Boh si praje, aby manželstvo a rodina boli zamerané na dobro manželov. Deti sú zverené do ochrany a starostlivosti rodičov a majú rovnakú dôstojnosť ako ich rodičia.

Prečo je rodina nenahraditeľná?

Každé dieťa je potomkom konkrétneho otca a konkrétnej matky. Na to, aby mohli vyrastať v bezpečí a šťastí, potrebujú lásku a istotu rodiny.

Aké povinnosti majú rodičia voči svojim deťom?

Boh zveril deti rodičom, aby boli pre ne stálymi a dobrými vzormi, aby ich milovali, vážili si ich a urobili všetko pre ich duševný i telesný rozvoj.

Prečo je štát povinný chrániť a podporovať rodinu?

Blaho a budúcnosť štátu závisí práve od toho, či v ňom môže úspešne žiť a rozvíjať sa jeho najmenšia jednotka – rodina.

Určitá skupina ľudí by však tieto hodnoty, overené vekmi a skúsenosťami, chcela zmeniť. A tu dochádza k situácii, keď si prestávame rozumieť. Preto si dovoľím opäť citovať z hore uvedeného YOUCAT-u.

Ako vníma Cirkev homosexualitu?

Boh stvoril človeka ako muža a ženu a telesne ich určil jedného pre druhého. Cirkev bezvýhradne prijíma ľudí s homosexuálnou orientáciou a odmieta akúkoľvek formu ich diskriminácie. Zároveň však jednoznačne vyhlasuje, že forma sexuálneho spolužitia osôb rovnakého pohlavia nezodpovedá poriadku stvorenia.

Ako sa pozeráť na tých, ktorí sa cítia byť homosexuálmi?

Cirkev verí, že v poriadku stvorenia je zakotvená potreba doplnenia a vzájomná priťažlivosť muža a ženy, aby sa tak mohol odovzdať život deťom. Cirkev preto nemôže schvaľovať homosexuálne praktiky. Kresťania však majú prejavovať úctu a lásku ku každému človeku bez ohľadu na jeho sexuálnu orientáciu, pretože Boh rešpektuje a miluje všetkých ľudí.

Keď si prečítame aspoň tieto otázky vybrané spomedzi mnohých a odpovede na ne a hlbšie sa nad nimi ako kresťania zamyslíme, mali by sme s pocitom povinnosti ísť obhajovať svoju slobodu názoru a referenda sa zúčastniť. Nie je to zbytočná akcia. Naopak! Je to výzva pre každého občana, a pre kresťana zvlášť, bez ohľadu na vek, aby sa z niektorých rozporuplných návrhov nestal zákon, aby nebol povýšený na zákon o ľudských právach. Lebo potom neskoro bude plakať.

Tieto riadky nechcú stavať barikádu, v ktorej na jednej strane sú „za“, na druhej „proti“. Chcem však upozorniť na učenie Katolíckej cirkvi ako mystického tela nášho Spasiteľa, kde každý z nás je jeho časťou. A nesúhlasím s tými, ktorí tvrdia, že je to zbytočné, ba že svet sa nám bude smiať, bude nami pohrdáť. Ako zodpovedný kresťan musím

aj s tým počítať. Zároveň si musíme uvedomiť, že svet sa hýbe (môžeme to nazvať aj vývinom), no my máme Evanjelium. To by mala byť naša kniha, z ktorej by sme sa mali učiť a podľa

toho ko-nať a žiť v každej dobe a v každej situácii. Lebo „Blažený národ, ktorého Bohom je Pán“ (Ž 33, 2).

Ján F.

OTÁZKY REFERENDA

1. **Súhlasíte s tým, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie (adopcia) detí a ich následná výchova?**
2. **Súhlasíte s tým, aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spoluzitíe osôb okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou?**
3. **Súhlasíte s tým, aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samé nesúhlasia s obsahom vyučovania?**

Uvedomme si, že cieľom blížiaceho sa referenda je jasne ukázať, že **chceme zastaviť predčasnú sexualizáciu detí**. Naše deti a deti našich detí majú právo na bezstarostné, slobodné a čisté detstvo. Ak naša generácia nepovie jasné a rozhodné slovo pri tvorbe ZÁKONA O RODINE, potom o niekoľko rokov budú naši potomkovia riešiť aj takéto absurdity:

Stalo sa 13. 8. 2013. Otec deviatich detí, Eugen Martens, ktorý býva v malom mestečku Eslohe v Nemecku, v Severnom Porýni-Vestfálsku, bol zadržaný a umiestnený do väzenskej cely na 24 hodín. Dôvodom bol fakt, že jeho 10-ročná dcéra Melitta odmietla účasť na dvoch hodinách sexuálnej výchovy, počas ktorých mali deťom vysvetľovať sexuálne praktiky, masturbáciu, viesť ich k ideológii gender a mnohé iné. Jeho manželka Luise sa nateraz väzeniu vyhla, avšak jej pobyt v cele je len otázkou času: hneď ako prestane koiť dieťa, policajti ju prídu „vyzdvihnúť“. Nemecké denníky manželov Martensových definovali ako „extrémnych katolíkov“, on sám však v rozhovore pre taliansky denník povedal: „Naša rodina nie je ani katolícka ani extrémistická. Extrémisti sú tí, čo sa snažia zničiť naše deti prostredníctvom predčasnej sexualizácie a ideológiu gender.“

Dať vychovávať deti rodičom rovnakého pohlavia je sociálnym experimentom, ktorého dôsledky si nikto nevie ani len predstaviť. Najnovšie štúdie (Peter Spring, 2001) o deťoch vychovávaných rodičmi rovnakého pohlavia prinášajú tieto zistenia:

Bolo zistené, že deti homosexuálnych otcov (tam je takmer 3-krát väčšia pravdepodobnosť) a deti lesbických matiek (tam je takmer 4-krát väčšia pravdepodobnosť) sa budú identifikovať neskôr ako niečo iné, než úplne heterosexuálne. Ďalej u odrastených detí lesbických matiek bola 75% pravdepodobnosť a u detí homosexuálnych otcov to bolo 3-krát viac, že mali romantický vzťah s osobou rovnakého pohlavia. To isté platí o počte sexuálnych partnerov. Dcéry lesbičiek majú 4-krát viac žien (to znamená, že medzi osobami rovnakého pohlavia) sexuálnych partnerov ako dcéry tradičných biologických rodičov a dcéry homosexuálnych otcov majú 6-krát toľko. Medzitým synovia oboch lesbických matiek a homosexuálnych otcov majú 7-krát viac mužov (rovnakého pohlavia) sexuálnych partnerov ako synovia tradičných biologických rodičov. Najviac šokujúce a znepokojujúce výsledky sú však tie, ktoré súvisia so sexuálnym zneužívaním. U detí vychovávaných lesbickými matkami bola 10-krát vyššia pravdepodobnosť, že sa jej „sexuálne dotkol jeden z rodičov alebo iných dospelých opatrovateľov“ a u detí vychovávaných homosexuálnymi otcami bola 3-krát väčšia pravdepodobnosť. Pokiaľ ide o otázku, či boli „niekedy fyzicky nútení“ mať sex proti svojej vôli (nie nutne v detstve), kladná odpoveď prišla od 31% detí lesbických matiek (čo je takmer 4-krát viac ako u heterosexuálnych párov) a od 25% detí homosexuálnych otcov (čo je 3-krát viac ako u heterosexuálnych párov).

Spracovala Veronika F.

Zdroj internet: <http://www.fc.org/issuebrief/new-study-on-homosexual-parents-tops-all-previous-research>

Modlitba za zachovanie Božieho plánu s manželstvom a rodinou

Všemohúci Bože, ty si stvoril všetko z ničoho
a celému stvorenstvu si dal svoj poriadok.

Ty si stvoril človeka na svoj obraz.

Stvoril si ho ako muža a ženu,
aby obidvaja v celoživotnej jednote tela a srdca
plnili svoje poslanie,

a tak verne zobrazovali tvoju lásku.

Ty si v manželskom zväzku muža a ženy
naznačil nesmiernu lásku a milosť Kristovu.

S otcovskou láskou chráni dielo,
ktoré má v tebe počiatok.

Nech dobro triumfuje
nad ľudskou bezmocnosťou
a nad nebezpečenstvami súčasnej civilizácie,
ktorá neraz odmieta chrániť a podporovať
dôstojnosť manželstva a rodiny.

Skrze Krista, nášho Pána.

Amen.

Imprimatur: Mons. Stanislav Stolárik, pomocný
biskup ABÚ Košice. Prot. č. 105/14; 10. 2. 2014).

OÁZA

Slnkom zaliata Sahara...
Piesok a vietor slnko odráža,
v diaľke ako fatamorgána
oáza pred tebou sa vynára.

Mladý Pavol sa rozhodol odísť,
väčšiemu jedu v rodine predísť,
márne ho jeho sestra prosila.
Už len Boh je jeho posila.

Čierny havran k nemu letí
a Pavol, v handrách odetý,
modlí sa, modlí od rána,
srdce a dušu Pánovi otvára.

Aká to krásna prostota
do tíše srdca odetá!
Pán mu aj chlieb posla –
– ten havran mu ho nosieva.

Pros za nás, pustovník Pavol,
pros za nás v nebi,
aby sme vedeli aj my tak odísť,
zrieknuť sa bohatstva sveta.
Nech je to naša najväčšia méta.

Anna Jurčáková

Farnosť žila mladými

Tak ako po minulé roky, aj tento rok (december 2014) sa erkárski koledníci našej farnosti rozhodli neporušiť tradíciu a šíriť ducha Vianoc v rodinách. Tento rok sa na kolidovanie prihlásilo pätnásť detí, ktoré sme rozdělili do troch skupiniek a ktoré aj napriek nepriaznivému počasiu spolu so svojimi animátormi s úsmevom na tvári kráčali ulicami mesta. Detské postavičky zdobili vlastnoručne vyrobené kostýmy anjelov, pastierov či troch kráľov. Päť hodín obety našich detí prinieslo úrodu.

Každú navštívenú domácnosť naplnil spev vianočných kolied aj hlas detí recitujúcich báseň. Samozrejme, nechýbali ani vinše v podaní tých najmenších. V každej rodine potom nasledovalo pohostenie vianočným pečivom a občerstvenie teplým čajom. Keď sa na záver všetky skupinky stretli, deti mali možnosť vybiť si svoju zvyšnú energiu pri stolových hrách a zaslúžene spokojní odísť domov. Tohto roku sa nám podarilo vyzbierať 1003 eur pre tých najchudobnejších. Táto suma svedčí o veľkorysosti domácich, ktorí nás všetci všade srdečne privítali.

Erika Kušnírová

20 rokov neokatechumenátnej cesty vo farnosti

Laické spoločenstvo veriacich, známe ako Neokatechumenátna cesta, vzniklo v roku 1964 medzi obyvateľmi barakov „Palomeras Atlas“ v Madride. Zakladatelia – iniciátori „Cesty“ – sú Kiko Arguello, Carmen Hernandezová a otec Mario Pezzi. Táto nová katechetická skúsenosť v duchu obnovy II. vatikánskeho koncilu sa rozšírila zo Španielska do Európy a dnes pôsobí v 107 krajinách sveta. Na Slovensku je od roku 1978.

Neokatechumenátna cesta v našej farnosti si pripomenula dvadsiate výročie založenia.

Krátka chronológia.

15. októbra 1994 na celoslovenskom stretnutí neokatechumenátnych spoločenstiev v Turanoch pri Martine dostáva otec Leander uistenie, že sa v našej Farnosti Narodenia Panny Márie uskutočnia vstupné katechézy Neokatechumenátnej cesty.

23. októbra toho istého roku počas všetkých svätých omší skupina katechéto predstavia cieľ svojho príchodu – pozvanie na katechézy, ktoré sa začnú 24. októbra, budú dvakrát týždenne po dobu šiestich týždňov.

4. decembra sa v kostole uskutočnila liturgia Biblie, t.j. odovzdávania Svätého písma budúcnym členom neo-spoločenstva. Liturgii predsedal košický pomocný biskup Mons. Bernard Bober. Je to zároveň dátum založenia prvého rímskokatolíckeho neokatechumenátneho spoločenstva vo farnosti pri Bazilike Narodenia Panny Márie vo Vranove nad Topľou.

9. decembra sa v obci Soľ začala konvivencia spoločenstva, ktorej sa zúčastnilo 25 osôb z celkového počtu približne 100 osôb, ktorí sa zúčastňovali prednášok-katechéz. Strávili spoločne prvé dni v samote, vnútornej sústreďenosti a v modlitbe.

Duchovne sprevádzali a činnosť spoločenstva niekoľko rokov usmerňovali katechéti z farnosti Vrútky. Počas katechéz dvakrát týždenne dochádzali do Vranova a späť aj za nepriaznivého počasia a zimy, pričom katechétky, mamka siedmich detí, bola vo vysokom štádiu tehotenstva! Ich vysoko ľudský

prístup pri komunikácii, vysvetľovaní, ako sa robia úvody do čítaní pri liturgii slova i prípravy Eucharistie, pri spevoch aj príprave „chleba“ na premenenie boli znakmi dospelosti vo viere a službe. Dobrosrdečným a obetavým katechetom patrí naša trvalá spomienka a osobitná vďaka! Kňazom – presbyterom spoločenstva sa stal náš duchovný otec Leander Tadeusz Pietras OSPPE. Zodpovednou osobou za činnosť spoločenstva bola MUDr. Emília Frenová, neskôr túto úlohu prevzali manželia Miltákovci, po nich Bradovkovci, v súčasnosti sú zodpovednými manželia Kantorovci. Z pôvodných 25 členov spoločenstva ostalo dodnes aktívnych jednásť. Pán si k sebe povolal desiatich. V roku 2002 vzniklo ďalšie samostatné spoločenstvo, ktoré dnes vedie otec Andrzej Kucharski.

Svätý pápež Ján Pavol II. definoval Neokatechumenátnu cestu ako itinerár katolíckej formácie, platný pre súčasnú spoločnosť a dnešné časy. Modelom komunity je Svätá Rodina z Nazareta, kde sa bratia stávajú dospelými vo viere, vzrastajúc v pokore a jednoduchosti. Počiatočné katechézy, ako aj neokatechumenátny itinerár, sú založené na troch základných prvkoch kresťanského života, ktoré zdôraznil aj II. vatikánsky koncil: Božie Slovo, liturgia a spoločenstvo.

Neokatechumenátna cesta pomáha farnosti plniť stále viac jej misiu, aby bola ako miestna Cirkev soľou, svetlom a kvasom sveta, sviatosťou spásy. Neokatechumenát dnes vydáva mnoho duchovných plodov: otvorenosť pre život; rodiny, ktoré sa z vďačnosti voči Cirkvi ponúkajú, že ponesú Evanjelium až „na kraj sveta“. Túto formačnú cestu už nemôžu sponchyňovať tí, ktorí ju nazývali „sektou“ a členov spoločenstva tými, ktorým na modlitby už nestačí kostol. Opak je pravdou – je to spoločenstvo otvorené všetkým. Členovia spoločenstva chodia do kostola ako ostatní veriaci a ako spoločenstvo sú prítomní na svätej omši v bazilike každú druhú nedeľu v mesiaci. Spoločenstvo sa schádza každý týždeň dvakrát – v stredu pri Božom slove

a v sobotu pri slávení Eucharistie – stále za prítomnosti kňaza. *Otec Leander, aj touto cestou Vám ďakujeme za Vašu obetavú a zodpovednú službu pri vysvetľovaní Svätého písma a vysluhovaní sviatostí. Ste nám otcom i presbyterom zároveň. Vzorom pevnej viery, zásadovosti, pokory, úcty k životu, v službe Bohu i blížnemu. Modlíme sa za Vaše zdravie a vytrvalosť v plnení Vašich predsavzatí.*

Zápal hnutia prináša aj nové povolania. Mnohé dievčatá sa dávajú k dispozícii pre život v reholi a vstupujú do kontemplatívnych kláštorov. Veľa chlapcov sa rozhodlo stať sa kňazmi – presbytermi pre potreby Cesty. Vznikajú diecézne misijné semináre na podporu evanjelizácie sveta – „Redemptoris Mater“. Celkový počet týchto seminárov vo svete je viac ako sto a prvý seminár sa otvoril v Žiline aj na Slovensku. Významným plodom tejto cesty je aj misionársky rozlet. Veľa rodín, ktorým udeľuje svoje požehnanie Svätý Otec, dáva príklad kresťanskej viery v rodine na mnohých kontinentoch. Mnoho členov hnutia pomáha vo farnostiach v rôznych oblastiach sviatostnej pastorácie a pri katechizácii. Na záver chcem pripomenúť slová Svätého Otca Františka :

- „Farnosť je miestom načúvania Slovu a rastu kresťanského života. Je miestom dialógu, slávenia, ohlasovania, adorácie, štedrej lásky, misijného snaženia.

- Biskupi i kňazi musia podporovať misijné spoločenstvo vo svojej miestnej Cirkvi, nasledujúc ideál prvých kresťanských spoločenstiev, v ktorých všetci mali jedno srdce a jednu dušu (porov. Sk 4, 32).

- Každá miestna Cirkev pod vedením svojho biskupa je povolaná na misijné obrátenie. Je subjektom hlásania Evanjelia, je to Cirkev vteleaná do jedného konkrétneho priestoru, vybavená všetkými prostriedkami spásy darovanými Kristom. Snaží sa byť tam, kde najviac chýba svetlo a život Vzkrieseného.“

Toto poslanie plní Neokatechumenátna cesta v dnešnom svete. O naplnenie tejto výzvy sa snažia aj členovia neo-spoločenstva pri Bazilike Narodenia Panny Márie vo Vranove nad Topľou.

Poznámka autora:

Tento článok bude uverejnený aj na webovej stránke farnosti spolu so zoznamom mien tých členov, ktorí boli a sú členmi neokatechumenátného spoločenstva od založenia spoločenstva do dnešných dní.

Miroslav Bradovka

Niektoré pamätné dni

- 8. januára 1935 – pred 80 rokmi narodil sa slovenský výtvarník Miroslav Cipár, ktorý ilustroval kalendár Pútnik svätovojtešský na rok 2015.
- 14. januára 1685 – umrel **Juraj Selepčeni** (Szelepcsényi), **ostrihomský arcibiskup**, diplomat, náboženský spisovateľ, **protektor pavlínov**, podporovateľ misijného protireformačného poslanca na území Uhorska.
- 14. januára 1875 – narodil sa Albert Schweitzer, organový virtuóz, lekár, laureát Nobelovej ceny (+ 1965).
- 18. januára 1562 – sv. Pius IV. otvoril zasadnutie koncilu v Tridente.
- 18. januára 2005 – pred 10 rokmi bol v ruskom meste Briansk zavraždený náš rodák Ján Hermanovský, kňaz v misijnej službe.
- 23. januára 1876 – v Župčanoch pri Prešove umrel Jonáš Záborský, kňaz, spisovateľ a dramatik.
- 24. januára 1965 – zomrel britský premiér Winston Churchill.
- 28. januára 1795 – narodil sa P. Jozef Stanislav Albach OFM, kazateľ, homiletický spisovateľ.
- 30. januára 1948 – bol zavraždený hlásateľ nenásilia Mahátma Gándhí.
- 31. januára 1722 – vo veku 58 rokov zomrel **Alexander Máčaj OSPPE**, autor prvej zbierky kázní v „domácej reči“, ktorý pôsobil vo Vranove.
- 31. januára 1888 – umrel sv. Ján Bosco, zakladateľ kongregácie saleziánov (nar. 1815).

Z farskej matriky

KRSTY

Daniel Marcincin

Kalendárium pripomína

18. 01. – Ne: 2. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
20. 01. – Ut: Sv. Fabián, pápež a mučeník; sv. Šebastián, mučeník; ľubovoľná spomienka
21. 01. – St: Sv. Agnesa Rímska, panna a mučenica; spomienka
22. 01. – Št: Sv. Vincent, diakon a mučeník; ľubovoľná spomienka
Bl. Laura Vícuňa
23. 01. – Pi: Sv. Ján Almužník, biskup; spomienka v Bratislave (Dóm sv. Martina)
24. 01. – So: Sv. František Saleský, biskup a učiteľ; spomienka
25. 01. – Ne: 3. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ;
sviatok obrátenia sv. Pavla sa v tomto roku neslávi
26. 01. – Po: Sv. Timotej a sv. Titus, biskupi; spomienka
27. 01. – Ut: Sv. Angela Merici, panna; ľubovoľná spomienka
28. 01. – St: Sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ Cirkvi; spomienka
Deň cirkevných škôl
31. 01. – So: Sv. Ján Bosco, kňaz; spomienka

Humor

V dnešných časoch sa na človeka z každej strany valí obrovské množstvo informácií. No kvalita týchto informácií je neraz veľmi rafinovane skrytá manipulácia osobnosti človeka. Čím viac po tých informáciách túžiš, tým viac si manipulovaný, i keď to nevnímaš. Ako sa tomu brániť? Skús si prečítať Žalm 23: *Pán je môj pastier...* V českej televízii už dávnejšie Max Kašparů, lekár, stály diakon, autor viacerých poučných náboženských kníh, čítal parafrázu práve na tento žalm:

Televize je můj pastýř, nic nepostrádám:
dáva mi prodlévat na měkkém gauči.
Vodí mne ku stokám plným krve,
umrtvuje mou duši.
Vede mně po svých cestách pro blaho reklamy.
I kdybych šel po správně cestě,
nezaleknu se pravdy, vždyť televize je se mnou.

Její program a její anténa
jsou mi útěchou.
Prostírá přede mnou stůl plný hororu
před zrakem mých dětí.
Hlavu mi vymývá bulvárem,
pocitem blaha přetékám.
Programy její mně provázejí
po všechny večery mého života.
Přebývat smím v jejich kanálech
na dlouhé, předlouhé časy.

Poznámka: Text je bez prekladu, aby sa nemenil zmysel parafrázy.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.
Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.